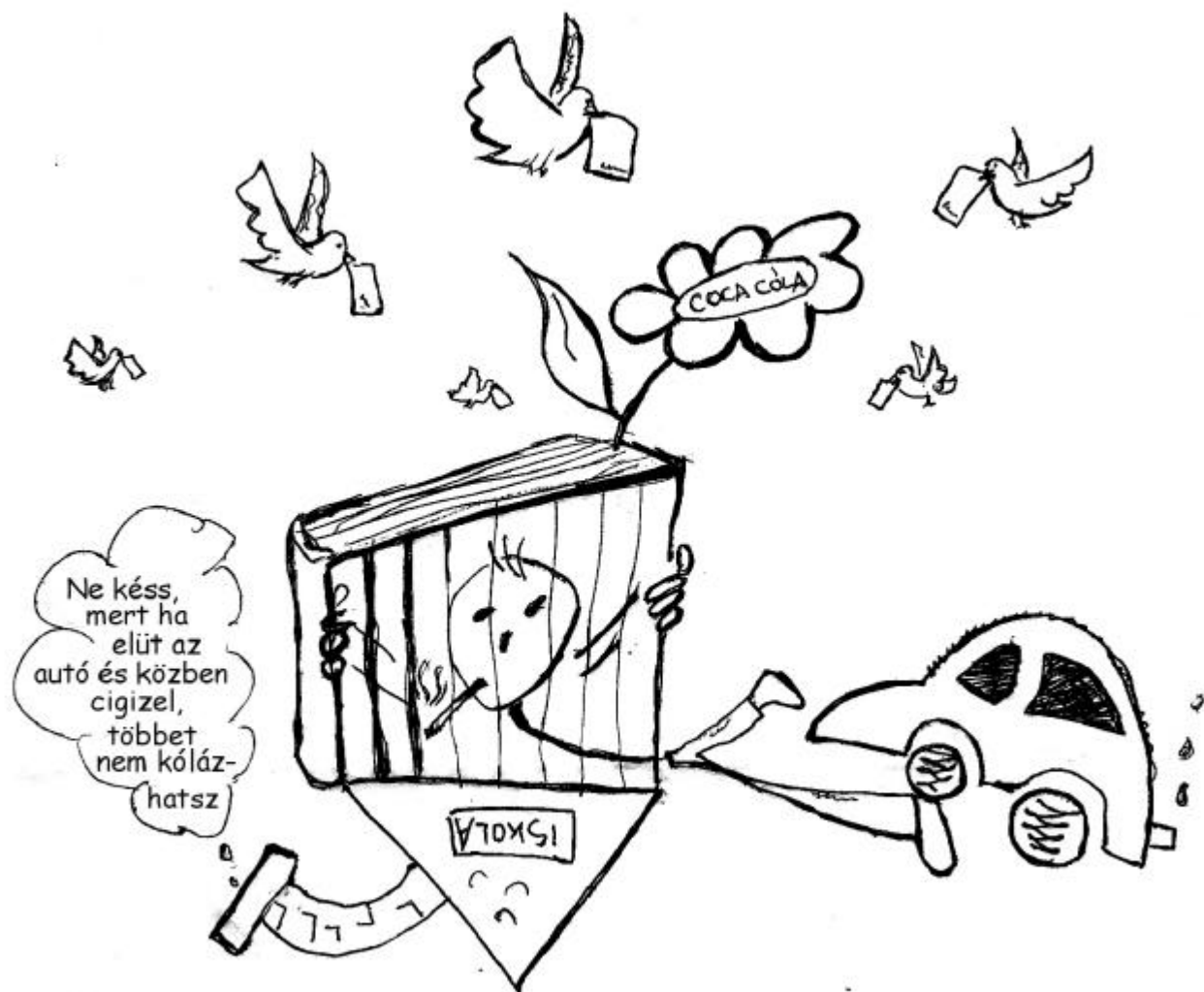

OKTÓNDI

2005. október 20., V. évfolyam 1. szám.

Hova **M**ennél, **G**alambom ?

*Éljen, éljen, éljen, újra itt a nagy csapat!!! OKTONDI!!! De most aztán tényleg... Ennek fele se tréfa! Hűséges olvasóinktól elnézést kérnünk, de megígérjük, hogy mostantól mindenhol ott leszünk, mindenről tudomást szerzünk, a legfrissebb pletykákat tőlünk tudjátok majd meg, beindul az Oktondi-örület!! 😊 Első számunk arról a témáról szól, ami most újra mindenkit foglalkoztat. Ez pedig bezártságunk ügye, de a szokásos rovatok újra megjelennek, pl. tanári interjú; zene; minden, ami irodalom stb. Jó ez így, jó ez itt, tehát **Hová is Mennél, Galambom?***

Kapuzárási pánik

Biztosan tudom, hogy már mindnyájan véleményt formáltatok iskolánk újonnan bevezetett rendszeréről, a kapuzárási módszerről.

Őszintén szólva ennek a cikknek most arról kéne szólnia, hogy milyen fontos a mindennapjainkban a mágneses beléptető rendszer használata és az örökös bezártság érzete. Ám mindenki legnagyobb sajnálatára eme ötletemet el kellett vetnem, s ennek okát szeretném most megosztani veletek. Történt ugyanis egy csodás, verőfényes napon, hogy osztályunknak elmaradt a hatodik (azaz az utolsó) órája. Csekély létszámú osztállyal a kijárat felé közeledtünk, mikor is szörnyű felfedezést tettünk. Az ajtó be volt zárva, és sehogyan sem tudtuk kinyitni. Először kisebb pánikroham futott végig rajtam, majd ha nehezen is, de sikerült valahogyan megnyugodnom. Tanácsért fordultunk a mögöttünk lévő kis asztalkánál ülő kedves lányokhoz, és sikerült nagyjából 20 perc után kideríteniük, hogy csak akkor mehetünk ki hamarabb, ha viszünk nekik egy, az igazgatónő által megírt kis igazolást. Órára pillantottam, lekéstem a buszt. De még ekkor sem estem különösebb kétségbe, hiszen mivel Szegváron lakom, s igazából nem nagy a távolság (nagyjából 13 km), a buszok úgy körülbelül fél-egy óránként járnak.

Egyik igen bölcs osztálytársam úgy döntött, hogy felmegy az igazgatói irodához, hogy utána járjon a rejtélyes "Hogyan szabadulhatunk ki végre innen?" ügynek. Kopogtatni kezdett az iroda ajtaján, majd alig 5 perces álldogálás után úgy döntött, hogy mivel biztosan csak ő nem hallotta, hogy beszéljék, benyit az ajtón, de ekkor valami váratlan dolog történt. A mindig mindenki számára nyitva álló ajtó, most valahogyan zárva volt. És ekkor kicsöngettek.

A szakirodalom szerint, ha egy embert fizikailag korlátok közé zárnak, akkor azt bezártnak tekinthetünk. Ezzel a mondattal szeretnék rávilágítani iskolánk (azt hiszem, nyugodtan állíthatom) egyetlen gyenge pontjára. Már ötödik éve járok ebbe a nagyszerű intézménybe, és egészen ez ideig

teljes mértékben meg voltam győződve arról, hogy az iskola, amit azért választottam, hogy segítse egyengetni a pályámat, a lehető legjobb, amit választhattam. És a hangsúly most az "ez ideig"-on van. Ez alatt az öt év alatt, ha bárki megkérdezte tőlem, hogy hova járok iskolába természetesen azt feleltem, hogy a szentesi Horváth Mihály Gimnáziumba, s erre rendszeresen az volt a reakció, hogy "Jesszusom, drámaisok közé?" És most, ha megkérdezik, hogy melyik az én sulim, a válaszomra kapott reakció a következő: "Jesszusom, abba, amit hét lakat alatt őriznek?"

Tudom, hogy már nem egy iskolában bevett és jól működő módszer az, hogy a tanulókat tanóráik teljes ideje alatt bezárják az iskolába, és csak akkor hagyhatják el azt, ha letöltötték minden órarend szerinti órájukat. Ám ugyanakkor tudom, hogy ez a rendszer csupán a hatodik óráig érvényes a diákságra. Tehát gondoljuk végig, mi van akkor, ha valakinek még véletlenül van egy hetedik órája, és gonosz, fondorlatos agyával kiterveli, hogy becsalja az iskolába az egészen véletlenül tudatmódosító szereket árusító ismerősét, és az iskolában nyélbe üt neki egy üzletet?!

Ez természetesen nem feltételezném egyik ide járó tanulóról sem, de azért jobb félni, mint megijedni.

Szerintem ez a rendszer olyannyira állja meg a helyét az iskolánkban, mint a tizedikes évfolyamok által képviselt kapuőrzés. De vizsgáljuk csak meg közelebbről a problémás részeket. Ugyebár, ha valaki be szeretne jutni, csak annyit tesz, hogy becsenget a falon lévő kis barna csengő segítségével, és néhány másodperc múlva már bent is van az iskolában. De kijutni sokkal bonyolultabb dolog. Ugyanis ha épp hamarabb akarsz elmenni, mint ahogyan vége lenne minden órának (itt persze senkiről nem feltételezem, hogy a lógást fontolgatná), hosszú procedúrákat kell kiállnod, és akkor már lehet, hogy az egésznek semmi értelme sincsen. Tehát akkor összegezzük csak a dolgokat. Állítólag ezt a rendszert azért vezették be, mert a tantestület és az igazgatóság úgy véli, a diákságot igen is meg

kell óvni az utcán rá leselkedő gonosztól, de nekem valahogy úgy tűnik, hogy inkább az utca embereit féltik a diákoktól, hiszen ha bejutni sokkalta könnyebb, mint kimenni, akkor nekem valahogy így áll össze a kép.

Eszem ágában sincs ezekkel a mondatokkal megkérdőjelezni igazgatóságunk új ötletét, csupán szeretnék rávilágítani arra, hogy nem a nikotin hiánya lesz az, ami miatt az itt tanuló diákok egyes csoportja a most fennálló (véleményem szerint

elhamarkodott döntéssel létrejött) rendszer végét akarják követelni, sokkal inkább az, hogy ez a megoldás semmivel sem javít jobban iskolánk hírnevének öregbítésén. Hónapok múlva már nem úgy fogják emlegetni ezt az iskolát, hogy "Ahol az a sok híresség tanult." Hanem úgy, hogy "Ahol megtudhatod, hogyan érzi magát egy kalitkában élő kismadár."

triplal.

Ördögi kör

Gondolom mindenkinek feltűnt, hogy ez a szám az új rendszer körül forog, és titeket is ez foglalkoztat a leginkább a sulival kapcsolatban! Ezért elhatároztuk, megpróbáljuk kideríteni, az intézmény dolgozói mit szólnak ahhoz a "rondasághoz" az aulában!

Mivel ők bármikor ki-be járhatnak, őket nem igazán gyötri a klausztofóbia; így nekünk is nehezebb dolgunk volt!

Annyi azért még ezek ellenére is kijelenthető, hogy - habár az igazgatónő állítása szerint egységesen döntöttek a drasztikus változtatást illetően -, nem minden tanár ért egyet százszázalékosan vele, és többnyire átérzik a helyzet komolyságát!

Tehát ezek után - hogy teljesen reális képet alkothassatok -, felkerestük az igazgatónőt, aki nagyon készségesen válaszolt az OKTONDI összes kérdésére.

Elmondta, hogy szükség volt erre a lépésre, hacsak nem akar pert venni a nyakába! Kisvárosunk békés polgárait ugyanis rettentő mód irritálta a HMG két-mérföldes körzetében heverésző csikkhalom! Ugyanakkor tudatta velünk az új oktatási törvényt, mely szerint dohányzásra nappali tagozatos diáknak nincs lehetősége az iskola épületén belül, továbbá a nemdohányzók védelmére vonatkozó törvény kimondja, hogy dohányzóhely kijelölése sem megoldható! Ezután megemlítette, hogy diákjaink már számos galibát okoztak azzal, hogy nem "szabályszerűen" éltek káros szenvedélyüknek! Itt kell megemlíteni azt is, hogy egy ember szabadsága addig terjed, amíg ezzel nem korlátozza egy másik emberét! Vagyis az egész kapuügy körüli izé-mizé egy ördögi kör, amire talán nincs is jó megoldás!

ZS&K

Vigyáznak ránk, vagy egyszerűen csak bezártak minket?

Mágnes kapu

Be lehet-e zárni egy iskola kapuját? Meg lehet-e tiltani a diákoknak, hogy akkor roncsolják a tüdejüket, amikor akarják? És végül: mi van a szabadságjogokkal?

Sok ilyen és ehhez hasonló kérdést hallok szeptember 27-e óta a folyosókon elégedetlenül cirkáló nebulóktól. Azt hiszem, mára már a diákság nagy része rászokott a dohányzásra. Az elmúlt pár hétben ezek az emberek ingerültebbek, és amikor negyed 2-kor megszólal a csengő és kikattan a zár, tömegestől vonulnak ki a kapu elé, és elégedetten kezdenek pöfékelni úgy, hogy az iskola tetején lévő nagy múltú névtábla már-már nem is látszik a füsttől.

Tudomásul kell vennünk, hogy bezártak minket!

7. 45-től 13. 15-ig csak egy 3 méter magas faajtó vigyorog gúnyosan ránk, és szinte azt kiáltja: Megfulladtok!

Murphy törvény: Amit tiltanak, azzal csak a tilalom tárgyához való fokozott vonzalmat erősítik.

Nem hiszem, hogy tetszene az igazgatóságnak, ha a kedves nikotinéhes ifjúság ezután a szép új WC-ben szívna és dobná el a csikkeket. /A barna csempehez amúgy sem megy a füst színű mennyezet./

Én személy szerint nem tartozom a dohányzók népes táborához, de engem is zavar az a bezárt kapu az aulában.

Kedves Iskolafelügyelet! Nem lehetne ezt jobban átgondolni?

Tike

“Szedjétek fel a síneket!”

Idei első számunkban Vígth Zoltán tanár úrral, illetve újdonsült igazgatóhelyettesünkkel készítettünk interjút.

- *Mióta tanít iskolánkban, a Horváth Mihály Gimnáziumban, és milyen tantárgyakat?*

- Ez a negyedik évem itt, jelenleg informatikát tanítok, bár két évig matekot is tanítottam.

- *Miért a tanári pályát választotta?*

- Őszintén, nem tudom, talán akkoriban úgy gondoltam, hogy tanárnak majd jó leszek. Persze azt nem tudtam, hogy igazából milyen ez a pálya, azt hittem, hogy könnyű és egyszerű a tanári munka. Ma már ezt persze másként látom. Azt tudtam csupán biztosan, hogy matematikával szeretnék foglalkozni.

- *Mit gondol iskolánk informatikaoktatásáról?*

- Egyre fontosabb a mindennapi életben az informatikai tudás, ami rohamosan fejlődik, így nektek is egyre fejlettebb ismeretekre van szükségetek. Sajnos iskolánkban a számítógépes géppark és a technikai felszereltség nem teszi lehetővé a kiemelkedően magas szintű oktatást.

- *Lesznek-e újítások ezen vagy más téren a gimnáziumban, és ha igen, milyenek?*

- Igen, szeretnénk, de mivel megyei fenntartású intézmény vagyunk, így a fenntartónk, a Csongrád Megyei Önkormányzat anyagilag nem kényeztet el minket. Ráadásul a pályázatok 95 százalékán nem vehetnek részt a gimnáziumok. Pénz nélkül pedig nehéz újítani.

- *Most, hogy igazgatóhelyettes lett, mennyiben változott meg munkaköre?*

- Mások a feladatok, főként adminisztrációs teendőkből állnak. Ezzel a munkakörrel együtt jár az, hogy olykor népszerűtlen, de elengedhetetlen döntéseket kell véghez vinnem. Keveset vagyok a

diákok között, amit nagyon sajnálok.

- *Mi a véleménye a HMG-s diákokról?*

- Kedvesek, aranyosak... Szeretem a HMG-s diákokat, szerencsémre megtalálom velük általában a közös hangot. Viszont azt gondolom, túl nagy a szabadságuk, és sajnos sokan rosszul élnek vele.

- *Mesélne pár szót a családjáról?*

- Feleségem, Vígth Viola is itt tanít, ebben az

évben kezdett mint angoltanár és német lektor (német származása miatt - *a szerk.*). Van egy kislányom, Doris Zorka, aki 2 éves, és egy angyal (amikor alszik, vagy a bölcsiben van). Sajnos ritkán találkozunk, mert sok az iskolai elfoglaltságom.

- *Ezek szerint kevés a szabadideje. De mivel tölti el az idejét, ha mégis ráér?*

- Házkörüli munkákkal, barkácsolással, mint amatőr Mekk Elek 😊

- *Sportolt-e valaha?*

- Aktívan soha, focizni szerettem, habár nem tudtam.

- *Van-e valami üze-*

nete a diákság számára?

- Szedjétek fel a síneket, legyen 38-as csavarunk!

- *Ez mit jelent?*

- Ez mindenki számára mást és mást jelent. Nekem azt, hogy minden nehézséggel szembe kell nézni, küzdeni kell. Hogy miért? Hogy legyen 38-as csavarunk!!!

- *Köszönjük, hogy csekély szabadidejéből ránk is szánt pár percet...*

Ani, Ladybird

Hétfő

Igen, a hétfő. Szerintem nem él olyan ember közöttünk, aki ne érezné, mikor hétfő van. Egyszerűen nem lehet elsiklani felette. A hétfő az ember csontjaiba is beivódik.

Hogy a világ talán leghíresebb macskáját, Garfield-ot, idézzem: "A február a hónapok hétfője".

Ez a mondat szerintem nagyon jól összefoglalja a hétfő-hangulatot. Pontosan olyan, mint a február; borongós, felhős és lehangoló. Ha egy színnel szeretnénk leírni, akkor a legmegfelelőbb a szürke vagy a haragos zöld lenne.

Azt megállapíthatjuk, hogy a hétfő a hét eleje és mélypontja egyben.

A hétfő sarkalatos pontja, szerény véleményem szerint a reggel. Ez minden embernél így van, diáknál

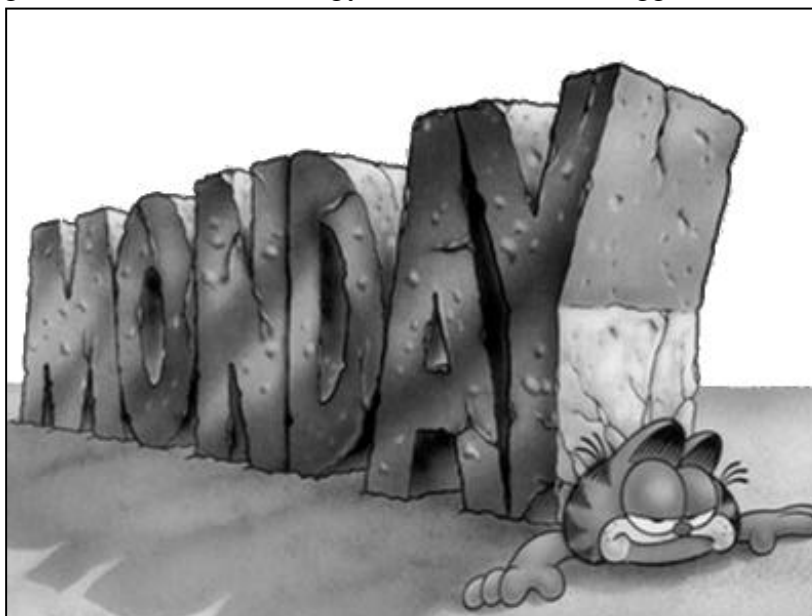
pedig különösen! Vegyük csak az én reggeletem.

Lassan nyílik csak ki a szemem, ránézek az órára. Csodás, elaludtam! Rémlik valami, arról, hogy reggel lenyomtam az ordító telefonomat, mondván tíz perc még belefér... Majd hirtelen bekúszik a gondolataim közé, egy boldogító felismerés: Nincs első óra! Éljen! Hurrá! De az ágyból akkor is muszáj kimászni. Nagy nehezen kitántorgok a konyhába, ahol édesapám ül. Mivel megszólalni nem igazán tudok, egy egyszerű integetéssel helyettesítem azt a mondatot, hogy "Jó reggelt, apa!". Arra igyekszem nem gondolni, hogy festhetek, miközben a hűtőhöz csörtetek. De a látvány bizonyára nagyon sokkoló, mert családom feje arról érdeklődik,

tudom-e, hogy hívnak. Ezt a mondatot inkább meg sem hallva, folytatom utamat a fürdőszoba felé, ahol hosszú és fárasztó munka árán emberi kifejezés ül az arcomon. Még így is erősen elgyötört képet mutat a tükör.

De sebjaj, álmosan, fáradtan caplatok az iskola felé. Hátamon lévő táská mindjárt szétreped, remélem nem fog bekövetkezni...

Végre átjutottam az új csengős rendszeren. Itt jön a következő feladat: megmászni egy pár foknyi lépcsőt. Ezután elkezdődik az igazi nap, nem mintha a reggel nem lett volna elég.

A hétfő egy olyan nap, amikor minimum kettő darab téma-záróval, három darab kis dolgozattal, és egy pár szóbeli felelettel gazdagodik életem, majd végre kiszabadulok a kapun. Tiszta, szabad levegő!

Hogy mennyire vártam, hogy véget érjen ez a nap!

Az ebéd után következik az a 2 óra, amit be nem tervezett délutáni szunyókálással töltök el, majd a hirtelen felismerés, holnap hány dolgot írok. És a költői kérdés: hétvégén miért nem tanultam rá???

Majd egy hosszú és szemleragasztó magolás-maraton után úgy borulok bele az ágyba, hogy a holnapi nap már csakis jobb nap lehet! Elvégre optimistán kell hozzáállni az élethez! Akkor miért nem sikerül?

Folyt. Köv.
Kedd

Értékek vására

Amióta az Internet mindennappossá vált az egész világon, azóta a kalózmásolatok is megtalálhatók a hálón. Kereslet is van rá, nem is kicsi! A filmek és zenék mellett már letölthetők a legújabb könyvek is, akár már kéziratos formában, bár ennek jó oldala is van, hiszen legalább olvasnak, akik ezeket keresik...

Persze nem lehet ezzel a kis pozitívummal szembeállítani a rengeteg ellenérvet. Hiszen minden egyes kalóz másolattal, és annak le- vagy feltöltésével szerzőket, énekeseket, írókat, rendezőket károsítanak meg. A kedvenceiket fosztják meg, nem csupán hatalmas összegektől, hanem a szakmai elismeréstől, amit a "tiszt" eredmények után kaphatnak.

A szavak helyett talán jobban beszélnek a számok: Csak hazánkban összesen 9 milliárd forintba becsülhető a film- és zeneipar, tulajdonjogok megsértéséből származó kára.

Nem csak nálunk, de természetesen az egész világon dívik az illegális szórakoztatás. Becslések szerint a világkereskedelem 3-9 százalékát teszi ki a hamisítványok kereskedelmi forgalma. Ez mintegy 120-370 milliárd euró évente!

Az Európai Unió is szép összeggel "büszkélkedhet", hiszen 1998 és 2002 között a hamisítványok

száma "csupán" 800!!! százalékkal nőtt, és ez csak, amit a határokon elfogtak!

Persze sokan mondhatnák, hogy mit érdekel minket az amúgy is milliomos, jól tartott sztárok pénzügye, de ha jobban belegondolunk ez a szellemi tulajdon lopása, és ebben az értelemben mindenki, aki valaha is birtokolt, vagy birtokolni fog "fekete" terméket, szellemi tolvajjá válik.

Végül, de nem utolsó sorban pedig gondoljunk kedvenceinkre a zeneiparban! Ha elmegyünk egy koncertre, valószínű, hogy nem nyomtatott borítójú, írott, CD-vel állsz sorba egy autogramért... Egy eredeti, dedikált hanghordozó a rajongó legnagyobb kincse lehet.

A másik oldalon viszont ott van a kis zsebű, Becsületes diák, aki egy hónapig nem eszik, hogy meg tudja venni azt a bizonyos CD-t, DVD-t, könyvet, aminek borsos árába megpróbálják belesüllyeszteni azt a hatalmas kiesést, amit az Élelmes diákok produkálnak...

A tények után, pedig mindenkinek a saját lelkiismeretére bízom melyik oldalhoz szeretne tartozni.

Tina

(számadatok forrása: Világ gazdaság)

Diáktársaink verseiből...

(aktuális problémákról, szerelemről, érzésekről, ilyenekről)

A falakon túl

A falakon túl, a szavakon túl
Mit érez a diák,
Miközben benne dac dúl?

Szíve rejtett vágya
Előtörni készül,
Mert a tiltás lázadást szül.

A zárt birodalmon rést éjt az ész,
S e résen át füst száll.
Füst, mely alattomos, de még vár.

Lassan kúszik és megmérgezi mindent
Ami az útjába kerül.
Közel már a pillanat,
Mikor a Tűz és a Víz összecsap.

Cím nélkül

Szöke lombját hullajtotta
arcomra simogatón a nyári hajnal.
Bár a vidámság komor, s mardal.
Fekete.

Síró szemekkel nevetünk.
Nevetve szeretünk.
Szöke lombját takarja
előlem titkon a nyári hajnal.
S csak szeretünk.
Szeretünk.

k.b.

The Rolling Stones

Kinek mi ugrik be először, amikor meghallja a Gördülő Kövek nevét? Lefogadom, hogy 10-ből kilencen egyből a piros szájra gondolnak, kinyújtott nyelvvel, mely az utóbbi időben külön iparággá nőtte ki magát. Találkozunk vele pólókon, bögréken, minden elképzelhető (és minden képzetet felülmúló) helyeken. A Rolling Stones jelképét Andy Warhol alkotta, akinek a nevéhez több fotó és kép fűződik a zenekarról.

Vagy eszünkbe juthat Keith Richard már-már foszladozó arca, Mick Jagger legendás mozgáskultúrája, a Beatles kontra Rolling Stones háború (mely valójában csak a rajongótáborok között élt, John Lennon például jobban kedvelte Jagger-t, mint saját zenésztársait, de ez már egy másik zenekar története). És mindenekelőtt eszünkbe juthat sok-sok legendás dal, melyek óriási hatást gyakoroltak a rock-'n'-roll-ra.

A zenekar 1962-ben alakult Angliában. Az eredeti felállás tagjai Mick Jagger, Keith Richard, Brian Jones, Charlie Watts és Bill Wyman. Az első nagylemezük, a The Rolling Stones 1964-ben jelent meg, és ezután már nem volt megállás. A srácok züllött életmódjukkal és szabados felfogásukkal a fiatalok bálványai és a szülők rémálmai lettek. Nyíltan vállalták, hogy drogoznak, isznak, és nem vetik meg a csinos lányok társaságát. Különbőféle balhékba keveredtek, de mindig sikerült megúszniuk komolyabb büntetés nélkül. Mindeközben remek dalokat készítettek: a Paint It Black, a Stones-himnusz, a Satisfaction (melyet annyiszor követelt a közönség, hogy Stones-ék már kifejezetten unták játszani), a Standing In The Shadow, és a konzervatív britek heves tiltakozását kiváltó Let's Spend The Night Together. A 60-as évek végén születtek a Sympathy For The Devil, a Street Fighting Man és a Jumpin' Jack Flash sikerdalok. Ekkoriban a zenekar több tagja fűzte szorosabbra a viszonyát a kábítószerekkel, különösen Brian Jones, akinek olyannyira meggyűlt a baja a tiltott szerekkel, hogy

kirúgták a bandából. Helyét Mick Taylor vette át. Sajnos Brian nem tanult a hibáiból: 1969. július 3-án holtan találták otthonában. A zenekar ezután elkészíti legjobb albumait, a Sticky Fingers-t (rajta a Wild Horses című klasszikussal) és az Exile On Main Street-et.

1974-ben Mick Taylor kilépett, helyét Ronnie Wood vette át. A banda az elkövetkező években több nagylemezzel rukkolt elő, melyek kissé eltávolodtak a klasszikus rhythm and blues stílustól, amit a Stones addig olyan eredetien képviselt. A dalok ettől függetlenül továbbra is világsikereket értek el.

A banda 30. születésnapján nagy meglepetésre kilépett Bill Wyman, és megalapította a Rhythm Kings nevű blues zenekart, amely október 4-én a Petőfi Csarnokban adott (minden bizonnyal) fergeteges koncertet.

A Rolling Stones sikertörténete tovább folytatódik: nemrég jelent meg új lemezük A Bigger Bang címmel, mely a legnagyobb Stones-klasszikusokat idézi. A zenekar világméretű turnéra indult, mely sajnos idén is elkerüli hazánkat.

Mostanában Keith Richardról olvashatunk a legtöbbet az újságokban: a rock'n'roll nagy öregének szerepet ajánlottak a Karib tenger kalózái című kalandfilm második részében, melyben Jack Sparrow kapitány apját alakítaná. Emellett nemrég sztárok szerveit rangsorolták, és a listán Keith mája az előkelő második helyet foglalja el.

A Rolling Stones sikere elsősorban a fantasztikus zenének és a Jagger-Richard szerzőpárosnak köszönhető. Eddig több mint egymilliárd lemezt adtak el, és ezzel a teljesítménnyel a Guinness rekordok könyvébe is bekerültek. A Gördülő Kövek nemcsak egy legenda, hanem egy hús-vér zenekar, melynek tagjai túl a 60-on is hitelesen és irigyléreméltó energiával hódítják meg újra és újra a rock-'n'-roll szerelmeseit.

Nagy film Nagy Imréről

Megrendülés, részvét, hosszan tartó csend... azt hiszem ez mind egyszóval a katarzis. Az elmúlt fél év alatt nem láttam ilyennek az osztályomat. Persze ez nem a gimnázium vasfegyelmének, hanem Mészáros Márta lélegzetelállító lengyel, magyar, szlovák koprodukciójának köszönhető. Ez volt az első olyan matekóra, amin mindannyian csendben voltunk, csak néztünk a semmibe és csak egyvalamin járt az agyunk: a filmen.

A filmen, ami minden kritikust írásra fakasztott, és - ahogy várható volt - mindegyikük tollából csupa pozitív vélemény került a papírra.

A temetetlen halott, Nagy Imre /Jan Nowicki/ egykori miniszterelnökünk életét dolgozza fel, melyben vegyülnek a dokumentumfilm és a játékfilm elemei, ettől lesz hátborzongatóan megrendítő.

A történet 1956. októberétől, 1958. júniusáig tart tükröt, az akkor történt események elé. De nemcsak ezt az időszakot láthatjuk, hanem belekukkantunk a gyermek Nagy Imre életébe is, akit a somogyi vidék nevelt fel, de hamar elszakadt a kedves hazától, mert Oroszországba vezényelték.

A kétórás film elején és végén Nagy Erzsébet, a hamisan vádolt mártír kormányfő lánya beszél, ő adja tudtára a kormánynak, hogy mit is akart valójában az édesapja.

A film legtöbb jelenete a börtönben játszódik. Végig követhetjük, ahogyan egy 60 éves férfi élete kettétörik a cella magányában, miközben küzd betegségével és a kormány akaratával.

Ezen rész egy-egy képsoránál valószínűleg mindenkinek könnybe lábadt a szeme. De ami ezek után következett, még a legköszívűbb

emberben is megrepeszi a külső kemény kérget. A kivégzés pillanata.

Egy idős úr és egy hátrahagyott család az ítélettel szemben. Visszaút nem volt, szembe kellett néznie a halállal. Abban a pillanatban, amikor csak egy kattanás hallatszott, a lépcső kattanása és egy szemüveg földön való tompa koppanása, mindenkinek egyszerre dobbant meg a szíve. Miközben az övé leállt. A hátborzongató zene miatt az is tudhatta, hogy mi történt, aki nem nézett oda.

Ez a történet az emberi balgaság jó példája. Halála után pár évtizeddel elismerték ártatlanságát. Talán ez volt az egészben a legszörnyűbb. Egy olyan embert végeztek ki, akinek semmi bűne nem volt az életben. Hatalmas ötlet volt olyan történelmi alakról filmet készíteni, akit még sokan ismertek a ma élők közül. Nekünk, és az utánunk élőknek ő már csak történelem lesz, de ebből a filmből ők is a hiteles dolgokat tudják majd meg.

Azt hiszem, hogy ha eddig valaki történelem órán nem értette volna a lényegét, Mészáros Mártától igazán élethűen kaphatta vissza azt. Tökéletes volt a kameramunka /Jancsó Nyika/, a zene és persze a forgatókönyv /Pataki Éva/ is.

Mindenkiben mély nyomot hagyott ez a fantasztikus alkotás, és remélem senki sem bánta meg, hogy megnézte.

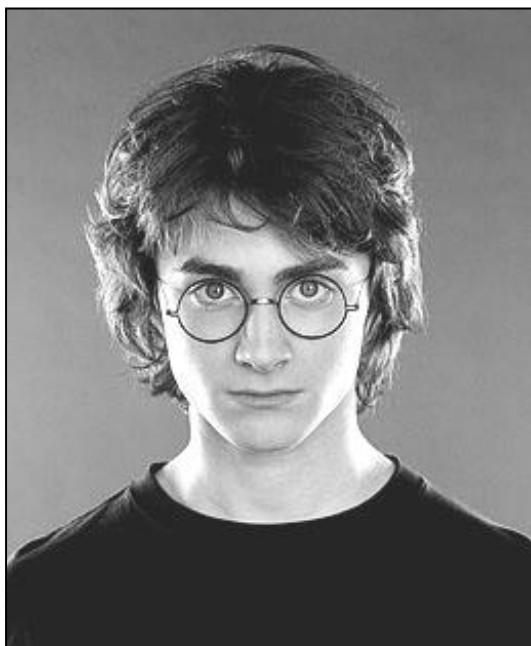
Nagy Imre jövőre ünnepelné 110. születésnapját.

Sztárok rovat

Sziasztok! Végre újra elkezdődött az iskola és újra van suliújság!!! A sztárok rovatban minden hónapban más hírességről olvashattok. Jövő hónapban Emma Watson lesz a téma, de most:

Daniel Radcliffe

Teljes név: Daniel Jacob Radcliffe

Született: 1989. július 23.

Haja színe: barna

Szeme színe: kék

Horoszkópja: oroszlán

Szülei: Marcia Gresham és Alan Radcliffe

Otthon: Fulham, Anglia

Kedvenc film: Moulin Rouge

Hobbijai: foci, gimnasztika

Háziállat: Nugget és Binka

Kedvenc együttesek: U2, REM, Sex Pistols, The Clash, Iggy Pop, The Stanglers

Kedvenc tv show: A Simpson család

Daniel először 1999 decemberében tűnt fel a David Copperfield BBC-s televízió-változatának címszerepében. Már ebben a filmben is Maggie Smith partnere lehetett, aki a Harry Potter sorozatokban McGalagony professzort alakítja.

A varázslótanonc szerepében nyújtott alakítása világsikert hozott, és 2002 februárjában megkapta érte az angliai Variety Club legjobb pályakezdőnek járó díját. 2002 áprilisában újabb elismerést vehetett át, ezúttal a rangos David DiDonatello-díját.

Ezek után még persze számos díjat kapott, s teleírhatnám az egész újságot, ha mindet fel akarnám sorolni. A filmekért rengeteg pénzben részesült, gazdagabb, mint a brit királyné.

Néhány titok: a sztárok sem tökéletesek! Daniel is belépett a kamaszkorba és a 4. rész forgatására fölvettek egy szakértőt a stáb tagjai közé, aki azokért a speciális effektekért felel, amivel Dan és társai tökéletes arcbőrt kapnak.

Jó esélye van, hogy megkapja James Bond szerepét is, ugyanis terveznek egy olyan filmet, ami James Bond kamaszkoráról fog szólni.

A 4. rész, azaz a Harry Potter és a tûz serlege hamarosan bemutatásra kerül az angol moziban. Ebben a filmben is számtalan filmes trükkre számíthatunk. Ilyen például maga a tûz serlege, a sárkányok és az egész Trimágus Tusa megvalósítása. Mindenki nézze meg!

Bővebb infó: www.mezesfalas.com

Összefoglaló a sportnapról

Igen jól sikerült a szeptember 27-én (a gimiben) megrendezett sportdélután. Jó ötlet volt ez a tanároktól, mert 2 mérkőzés között jutott idejük a 9.-eseknek jobban megismerni egymást.

A pályán a focisták és a kosarasok egyaránt

nagyot alakítottak. A focis fiúk közül az A-s és B-s focicsapat vitte el a prímet, a lány kosarasok közül pedig a G-sek taroltak, igaz Kovács tanárnővel ők már nagyon összeszoktak az évek alatt, persze ez az eredmény értékéből mit sem ront. A sorversenyen a "gólyalábúak" voltak előnyben. De a csúcspont a tanár-diák kosármeccs volt. A fiatalok derekasan helytálltak (Halustyik Barbara 9.G, Pataki Réka 9.G, Vetró Judit 9.C, Boros András 9.D, Fabó Gergő 9.D, Molnár Gábor 9.A), de erősebbnek bizonyult az idősebb generáció (Kovács Éva, Halász-Szabó Judit, Havasi Ágnes, Gázsó István, Szurmik Zoltán, s a

szurkolótábor oszlopos tagja: Volosinné Lucza Éva tanárnő). Így aztán a délután végén a fáradtság mellett mindenki megkapta, ami neki járt. A drámaisok a harmadik helyért megküzdöttek, de megérdemelten szerezték

meg a képzeletbeli bronzérmeket. A C-seket csak fél pont választotta el a jelképes aranykupától. (De egy finom puncstortát kaptak! 😊) A G-sek pedig büszkén állhattak fel a dobogó legmagasabb fokára. Persze "apró" balesetek mindig történnek, itt sem volt ez másképp. Szerencsére a zúzódásnál nagyobb sérülést nem szerzett senki sem. Azt viszont tapasztalatból mondom, hogy kosár közben a

kezünket soha se szabad a szemünk közelében tartani. Ki tudja, mikor repül arra egy félredobott labda?

cadpig

Sportrovat-vízilabda

A mi iskolánk rengeteg egyéniségből áll, és ami azt illeti, rengetegen sportolnak (versenyszerűen is). Szeretnék alkalomról-alkalomra bemutatni minden sportot diákjaink közreműködésével. Ebben az első számban a vízilabda világát járjuk körül. Segítségemre lesz *Molnár Gérard*, (iskolánk 9.A osztályos tanulója) és *Markovics Milán*.

- *Először is mikor kezdtétek a vízilabdát?*

- **M.G.** Én 5 éve kezdtem el.

- **M.M.** Én 9 éve foglalkozom ezzel a sportággal.

- *Mikor érdemes elkezdni ezt a sportot?*

- **M. M.** Én úgy gondolom, már óvodás korban el kell kezdeni úszni tanulni, és amikor már jól úszik a csemete, és van kedve a vízilabdával foglalkozni, akkor be lehet íratni előkészítő csoportba (amiből feljebb juthat).

- **M. G.** Minél előbb, mert ha elkezdni hamar, akkor az évek során - amennyiben komolyan veszi ezt a sportot - több rutint és játékkedvet tud szerezni, mint aki később próbálkozik.

- *Miért szeretitek és kezdtétek el ezt a sportot?*

- **M. M.** Azért kezdtem el, mert láttam a tévéből, és nagyon megtetszett ez a sportág. Aztán rögtön meg akartam tanulni úszni, ez szerencsére gyorsan sikerült is, majd beíratk egy vízilabda előkészítő csoportba. Egyre jobban ment, és az edző úgy döntött, hogy jobb dolgom lesz egy magasabb színvonalú csapatban. Azért szeretem, mert az én véleményem szerint sikeres vagyok, és szeretném magam tovább képezni, hogy még jobb legyek.

- **M. G.** Én először a focival próbálkoztam kevesebb sikerrel... így hát a mindig fájó lábam miatt sportágat váltottam.

- *Hogy esett a választás a vízilabdára?*

- **M. G.** Benedek Tibor abban az iskolában tanított, ahol én tanultam, és anyukám érdeklődött a vízilabda előkészítő csoport felől. Ott kezdtem el mindent, az alapokat is. Aztán engem is felküdtek egy magasabb szintű csoportba, s ez a társaság az évek alatt szép sikereket és jó eredményeket ért el, s bár én nem tudtam ekkor még sokat hozzátenni, de nagyon büszke vagyok rájuk. S remélem, pár év múlva magamra is büszke lehetek.

- *Milyen lehetőségek nyíltak számotokra?*

- **M. M.** Örülök, hogy válogatott lehettem, és kijuthattam a csapattal Amerikába és Európa más országaiba.

- **M. G.** Szóval gyönyörű helyekre jutottunk el.

- *Milyen tanácsot adnátok azoknak, akik most kezdik el ezt a sportot?*

- **M. G.** Legyen bennünk kitartás, küzdeni akadás, vegyék az edző szavait komolyan, csak akkor ne, amikor meccs közben ideges.

- **M. M.** Én azt tanácsolom, ha elkezdik a vízilabdát, akkor mellette ne kezdjenek el olyan dolgokat csinálni, ami e sport rovására mehet. Feltételezem, hogy Milán az utolsó mondattal azt akarta mondani, hogy a sport mellett melőzzünk minden káros szenvedélyt.

- *Köszönöm mindkettőtök közreműködését.*

A következő számban egy másik érdekes sporttal ismerkedhettek meg.

Molnár Gérard

Készítette: Karai Klaudia

9.c

AZ EMBEREKÉRT ÉS AZ ÁLLATOKÉRT

Ketrecbe zárva

Az emberek egy részének úgy tűnhet, hogy az állatkertekben természetellenes körülmények között, ketrecben tartják az állatokat. Szerencsére ez nem így van, hanem a legtöbb állatot azért tartják állatkertekben,

hogy egyáltalán fennmaradhasanak. A különböző pusztítások miatt egyes fajoknak az az egyetlen esélyük, hogy fogsgában szaporodjanak. Például az oroszlanmajmokból több él ilyen

helyeken, mint a természetes élő-helyeiken. Az állatkert ezen kívül azért is hasznos, mert felhívja a figyelmet a természetvédelemre, és programokat szervez, hogy jobban megismerhessük a fajok életét.

Elég jó dolognak tartom a delfin-terápiát is. Gondoljatok csak bele, mekkora öröm lehet egy sérült, vagy fogyatékkal élő gyerek számára, ha játszhat egy aranyos állattal. Ez segít, hogy vidámabbak legyenek, megnöjjon az életkedvük, és ez által egészségesebbé válnak. Ezekon a helyeken a gyerekek gyógyulása és a delfinek jóléte egyaránt fontos. A

delfinek akkor érzik jól magukat, ha a lehető legtermészetesebb életet biztosítják számukra, és ha az emberek társaságát is élvezhetik. Az már más kérdés, amikor a delfináriumok szórakoztató feladatot látnak

el. Az ott élő állatok ugyanis folyamatosan "dolgoznak", fogsgában nem szaporodnak, és hamar elpusztulnak, mert ott nem az a lényeg, hogy az állatoknak jó körülményeket adjanak, hanem, hogy

minél többet keressenek a showkkal. Szerencsére azonban ez nem minden helyen van így.

Az állatok jól érzik magukat, ha gondoskodnak róluk, és a természet közelségében lehetnek. Viszont nincsenek jól, ha nem tartják őket elég nagy, és az eredeti élőhelyükhöz hasonló helyen.

Mint ahogy az ember se, a diák se örül annak, ha bezárják. 😊

Emily

Szerkesztői stáb: Főszerkesztő: Lucz Barbara. Főszerkesztő-helyettes: Sákovics Eszter. Olvasószerkesztő és lapszerkesztő: Tímár Anikó. Szerkesztők: Baráth Anna, Bojtor Boglárka, Farkas Renáta, Gál Zsuzsi, Karai Klaudia, Konyecsik Kinga, Kucov Borisz, Marton Krisztián, Páli Viktória, Urbán Nóra, Sarkadi Sz. Ágnes, Tóth Réka, Török Erika. Címlap: Kucov Borisz Logó: Fölk Petra Felelős kiadó: szentesi Horváth Mihály Gimnázium DÖK-je Hirdetésszervezés és marketing: stáb "Szerkesztőségi titkár" és "gazdasági ügyintéző": Szurmik Zoltán. Előfizethetni bármely hírlapkézbesítőnél - lehetetlen!!!